850/10

Den 25. august 2010 blev i sag nr. 77.574:

xxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xxxxxxxxx xx x
xxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har autoforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afgørelse af ansvarsfordelingen i forbindelse med et anmeldt færdselsuheld.

Selskabet kontaktede klageren på baggrund af modpartens anmeldelse af, at klagerens hustru havde påkørt modpartens parkerede bil på en parkeringsplads. Klageren gør gældende, at selskabet ikke er berettiget til at opkræve selvrisiko. Klagerens hustru mener ikke, at hun ved den angivne lejlighed har påkørt en bil på den pågældende parkeringsplads, og der findes ifølge klageren hverken spor eller skader efter påkørsel på hans bil.

Ved skrivelse til nævnet af 16/2 2010 har selskabet hertil bl.a. anført:

> "Alka Forsikring modtog den 30. juni 2009 regreskrav fra andet selskab vedrørende en skade sket den 25. juni 2009. Alka Forsikring anmodede ved brev af 1. juli 2009 klager om at kontakte selskabet med henblik på at anmelde skaden. Kopi vedlagt.
>
> Klager oplyste telefonisk den 3. juli 2009, at hun ikke kendte noget til skaden og ikke havde været ude at køre den pågældende dag. Som følge heraf afviste Alka Forsikring overfor modpartens selskab at klager var ansvarlig for skaden.
>
> Alka Forsikring modtog den 16. juli 2009 vidneforklaring fra modpartens selskab. Vidnet forklarer:
> 'O (klager) bakker sin bil ud fra parkeringsplads ud for dyrehandleren/Aldi v. H. Storcenter. X (vidnet) står og er ved at pakke sin bil med min datter og hører et knald og konstaterer at O holder bagved/oppe i Z (modparten). O holder i fem sekunder for så at sætte bilen i gear og

køre fra stedet (her er anført en skitse). Undertegnede konstaterede, at der var en skade på bageste/højre side af skadelidte og efterlod en seddel med reg.nr. på O.
Kan ikke huske det nu, men mener at det var en Passat/VW, Stationcar.
Havde noteret reg. nr. men har efterladt det i forruden på Z.'
Underskrevet. Kopi vedlagt.

Da der ikke var angivet registrerings nummer på skadevolder afviste Alka Forsikring på ny over for modpartens selskab, at klager var ansvarlig.

Den 25. august 2009 modtog Alka Forsikring fra modpartens selskab den seddel, som vidnet havde sat i forruden på modpartens bil. Af sedlen fremgik klagers bil registreringsnummer. Sedlen lyder "TS … har påkørt din højre bagkofanger' påført vidnets navn og adresse. Kopi vedlagt.

Alka Forsikring kontaktede klager og oplyste dette samt sendte kopi af sedlen dog uden vidnets navn og adresse.

Klagers mand kontaktede herefter selskabet og anførte, at han mente selskabet skulle have krævet en beskrivelse af føreren af bilen samt at det var hans hustru der første bilen og udbad sig navn og adresse på vidnet.

Alka Forsikring meddelte, at sådanne oplysninger om vidner ikke kunne udleveres og forklarede, at selskabet på baggrund af vidneforklaringen var nødsaget til at anerkende klagers ansvar for uheldet.

Alka Forsikring bad herefter for god ordens skyld modpartens selskab bede vidnet om eventuelle yderligere oplysninger om uheldet og den bil der efter vidnets erklæring havde forvoldt skaden.

Vidnet oplyste, at bilen som forvoldte skaden var en VW Passat med det tidligere oplyste registreringsnummer, hvilket stemmer overens med klagers bil.

Alka Forsikring anerkendte på den baggrund klagers ansvar og betalte regreskravet.

Alka Forsikring modtog den 17. december 2009 klage over afgørelsen. Klagers mand oplyste, at hans hustru var på det pågældende sted den pågældende dag og at tidspunktet også godt kunne passe. Klager anførte imidlertid, at der ikke var spor efter uheldet på hans bil og at han savnede flere oplysninger om skaden - bl.a. bilernes placering i uheldsøjeblikket og hvilken del af klagers bil der ramte modparten samt rejste tvivl om vidnets upartiskhed. Kopi vedlagt.

Alka Forsikring skrev ved brev af 18. december 2009 til klager og forklarede, hvorledes sager af den pågældende art i praksis behandles og afgøres samt meddelte, at selskabet med henvisning til praksis måtte fastholde den trufne afgørelse. Kopi vedlagt.

Vi skal i den anledning tilkendegive, at vi finder selskabets brev en fyldestgørende forklaring.
Selskabet modtog efterfølgende mail fra klager, hvori han angav ikke at ville betale selvrisikoen, idet sagen var indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Det fremgår af Færdselslovens § 103 stk. 2, at for så vidt angår tingskade forvoldt ved sammenstød mellem to motorkøretøjer sker der en fordeling af ansvaret under hensyntagen til de begåede fejl.

Til sagens vurdering foreligger klagers oplysninger samt forklaring fra et uvildigt vidne.

Der er efter det foreliggende ikke tale om et vidne som er i familie med modparten eller som var passager i modpartens bil. Vidnets forklaring om uheldet må således lægges til grund for sagens behandling.

Klager foretog - ifølge vidnets forklaring - en bakkemanøvre på en parkeringspladsen ved H. Storcenter og ifølge praksis er ansvars- og fordelingsreglen ved en bakkemanøvre, at den der bakker pålægges den fulde skyld for uheldet.

Alka Forsikring har loyalt ad flere omgange fremført klagers bemærkninger overfor modpartens selskab, men da der er et uvildigt vidne som har registreret hændelsesforløbet kan hverken klager eller selskabet bevise, at klager er uden skyld.

For så vidt angår vidnets troværdighed, må Alka Forsikring lægge til grund at vidnet taler sandt. Der er ikke oplyst omstændigheder der kan danne baggrund for andet og bevisbyrden for at vidnets forklaring ikke er korrekt påhviler klager/Alka Forsikring. Denne bevisbyrde har selskabet ikke mulighed for at løfte.

Af sagens oplysninger fremgår det, at klagers hustru befandt sig på det pågældende sted på det pågældende tidspunkt, og et uvildigt vidne har beskrevet hændelsesforløbet, hvorefter klagers hustru bakkede og påkørte modpartens parkerede bil.

Der foreligger en taksatorrapport, hvor skadens omfang er beskrevet og skadens art og omfang er foreneligt med den beskrevne skadesmekanisme og der foreligger ikke oplysninger der giver anledning til at betvivle den udfærdigede taksatorrapport.

Vi må således fastholde vores stillingtagen til sagen, hvorefter klager må betale forsikringens selvrisiko i forbindelse med udbedringen af skaden på modpartens bil."

Ved skrivelse af 25/2 2010 til nævnet har klageren bl.a. bemærket:

"Jeg mangler stadig et overblik over, hvilken skade, der et tale om, og hvor stor skaden var. Jeg må minde om, at der ikke fandtes spor på mit køretøj efter en påkørsel.
Når selskabet anfører, at taksatoren varetager mine/selskabets interesser, hvorfor har han så ikke interesseret sig mit køretøj.

Alka skriver til Ankenævnet at: 'hverken klager eller selskabet kan bevise, at klager er uden skyld'. Jeg synes. det havde været rimeligt, om Alka havde givet mig muligheden for at tale med vidnet og med den skadelidte.
Men den lejlighed til at 'gå ind i sagen' blev forspildt, idet jeg ikke kan få at vide, hvem det drejer sig om.
En samtale med de pgl. ville kunne give svar på mange spørgsmål, ligesom den ville kunne føre til at give den skadelidte og vidnet et indtryk af, at vi trods alt er ordentlige retskafne mennesker og ikke skal betragtes som lovbrydere og flugtbilister.

Alka fremførte på et tidspunkt at skadelidte 'havde valgt at lade sagen gå over selskabet'. Alene det, at skadelidte ikke vil have kontakt med den anden part i et forløb som dette, giver anledning til mistanke.

Jeg har via mit tidligere virke arbejdet med lignende problematikker, og jeg ved, at der bliver lavet numre og svindel for at få forsikringsselskaberne til at dække udgifterne til gamle skader, man ellers selv ville hænge på.

Således fastholder jeg min klage over Alka med et ønske om, at sagen må blive betragtet med neutrale briller, så også jeg kan blive tilfreds med afgørelsen."

Selskabet har ved skrivelse af 10/3 2010 til nævnet hertil bl.a. anført:

"Vi må præcisere, at Alka Forsikring med henvisning til persondataloven ikke lovligt kan udlevere oplysninger på modparter og vidner.

Mulige bevæggrunde for at en modpart eller et vidne ikke ønsker kontakt med en modpart kræver ikke den store fantasi at forstille sig.

Klagers sag er behandlet i overensstemmelse med de gældende regler og eksisterende retspraksis og selskabet har gentagne gange loyalt fremført klagers bemærkninger overfor modpartens selskab og forsøgt at friholde klager for ansvaret.

Vidnets oplysninger er meget præcise og udførlige og hverken klager eller selskabet kan imod dette bevise, at klager er uden skyld.

Vi må således i det hele fastholde vores stillingtagen til sagen som meddelt i vores brev af 16. februar 2010 til Ankenævnet."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder efter sin gennemgang af sagen ikke grundlag for at kritisere, at selskabet på baggrund af den angive vidneforklaring har tillagt klageren det fulde ansvar for uheldet, samt at selskabet har afvist at udlevere navnet på modpartens vidne til klageren.

Efter det oplyste finder nævnet ikke grundlag for at antage, at taksatoren har godkendt andre skader end dem, der efter taksatorens vurdering hidrører fra uheldet. Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet i overensstemmelse med sædvanlig praksis har udbetalt erstatning på basis af den af taksatoren foretagne taksering. Nævnet kan på denne baggrund ikke kritisere, at selskabet har opkrævet den policemæssige selvrisiko hos klageren.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson